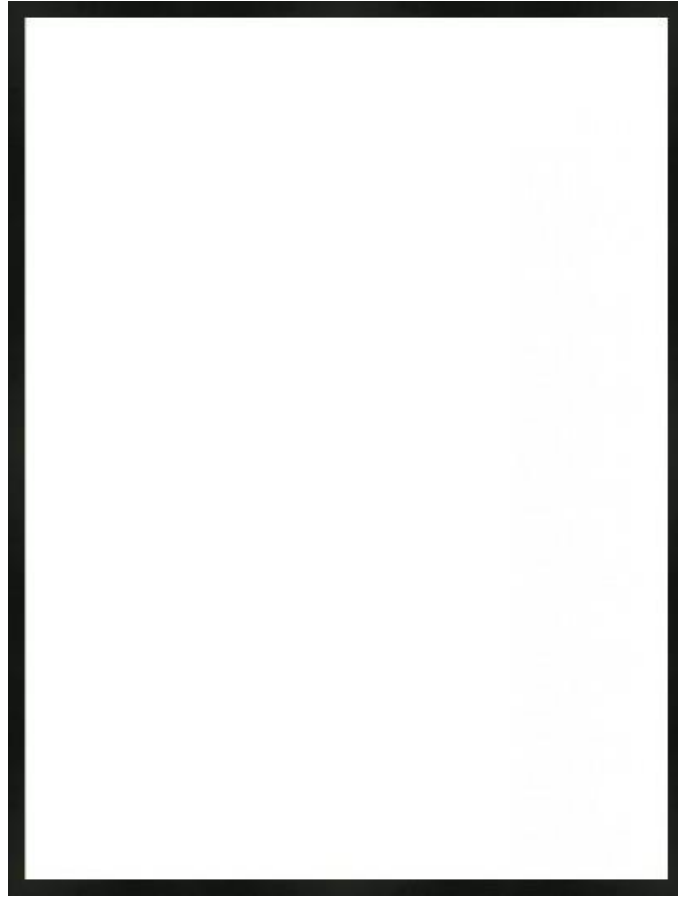

CAO VỊ KHANH

HỒ ĐÌNH NGHIÊM

Là thầy giáo những năm của thập niên 1970, tốt nghiệp ĐHSP Sài Gòn và về dạy các trường Trung học ở Vĩnh Long, Rạch Giá. Anh định cư cùng thành phố với mình nhưng trú ngụ nơi khuất lấp trái đường. Thầm lặng, kín tiếng, không biết Facebook là cái quái gì. Từng viết lai rai cho Thư Quán Bản Thảo do nhà văn Trần Hoài Thư dựng bằng hiệu. Đã xuất bản ba (3) cuốn tạp bút "Từ Những Ngậm Ngùi", riêng biệt một lối viết đặc thù nhiều suy tưởng, liên kết những mẩu chuyện rời lại, đi thơ thần từ bình minh này sang hoàng hôn khác, quá khứ và hiện tiền đan xen tụ thành một tiếng thở dài, hơn cả ngậm ngùi. Anh vui với sự lẻ loi tự dựng bày.

Mình dán lại tấm ảnh cũ (năm ngoái) và bài thơ anh viết sau buổi gặp mặt hiếm hoi ấy. (Mai sau đâu có bề gì...)

UỐNG RƯỢU VỚI CAO HOÀNG HỒ

Ôn một ly, tui một ly
Ngày chưa quá ngộ đã lỳ-hai-lama
Người thơ hẹn chỗ bụi lằm
Ba ly cụng tới bên Tầm Dương xa
Quán trưa ai thấp trắng ngà
Giang Châu tâm sự bỗng oà vỡ đôi
Nửa phần chăm chút đĩa mồi
Nửa kia đút móm cho người tình xa
Rượu chở thơ tới cõi nhà
Ôn tui một đám trắng hoa lữ làng
Quên trời bỏ đất ngổ ngang
Ba ly chụm lại đốt hoang cả chiều.

C A O VỊ K H A N H

* Từ trái: Cao Vị Khanh, Hoàng Xuân Sơn, HỒN.
Một người Nam, hai người Huế, ngồi trong quán của người Bắc.

Nguồn : FB Nghiem Dinh Ho

